

Ego Haigarius Noviomensis episcopus.
 Ego Theudo Cameracensis episcopus.
 Ego Adalbero Laudunensis episcopus.
 Ego Gipuinus Catalaunensis episcopus.
 Ego Constantius Silvanectensis episcopus.
 Ego Liudulfus Tarvanensis episcopus.
 Signum Alberti Remensis archidiaconi.
 Signum Leudonis archidiaconi.
 Thebaldi archidiaconi
 Erluini archidiaconi.

A Hugonis arenidiaconi.
 Geranni archidiaconi.
 Rogeri archidiaconi.
 Emmonis archidiaconi.
 Signum Rodulfi abbatis sancti Remigii.
 Odelei abbatis sancti Medardi.
 Ratoldi abbatis Corbeiensis.
 Berlandi abbatis sancti Vincentii.
 Adzonis abbatis sancti Basoli.

ANNO DOMINI MCCCXC.

FOLCUINUS

ABBAS LAUBIENSIS

NOTITIA HISTORICA IN FOLCUINUM.

(Fabric. *Bibl. med. et inf. Lat.*)

Folcuinus, Fulcuinus, Folquinus, Volquinus, Fulquinus, abbas in Belgio Laubiensis, sive Lobiensis ab anno 965 ad 990 scripsit *Chronicon de rebus gestis abbatum Laubiensis cœnobii*, a S. Landelino fundati ab anno 697 usque ad sua tempora. In eo de se Folcuinus capite 28 seq. *Vitam Folcuini*, Tarvanensis episcopi in Flandria anno 854, defuncti Mabillonius sæc. IV Benedict. pag. 622. Hiscæ *homiliam de zixaniis* ad Matth. XIII, 25 seq. ms. Lovanii ad S. Martinum licet addere ex Oudino tomo II, pag. 475.

VITA SANCTI FOLCUINI

EPISCOPI TARVENNENSIS IN GALLIA,

AUCTORE FOLCUINO LAUBIENSI ABBATE.

(Mabill. *Acta SS. Sæculi IV*, pag. 622.)

OBSERVATIONES PRÆVIÆ.

1. Etsi Folcuinus Laubiensis abbas haud ignobilis auctor sit, non magni tamen momenti est hæc Vita ab ipso edita, quæ passim in communes locos excurrit. Ejus rei causa est, quod pauca de sancto Folcuino comperta habuit auctor, et ea quidem ex traditione accepta post annos centum ab ejus morte. Nihilominus certa videntur singularia facta ab ipso relata, quæ utique auctoritatem accipiunt ab alio Folcuino, de quo mox dicturus sum. Folcuinus seu *Folwinus*, quem alii *Folcoinum, Folquinumve* scribunt, inter sanctos habitus est statim ab ipsius morte, et eo nomine cultus in monasterio Sithiensi.

2. Qualis ante episcopatum sanctus Folcuinus fuerit, neque Folcuinus abbas, neque Joannes Iperius, aut alius quisquam scriptum reliquit, sive ex incogitantia, sive potius ex ignoratione. Nam Folcuinus abbas qui annis duntaxat centum post eum vivebat, satis discrete attestatur id a se ignoratum

fuisse. Trithemius sanctum Folcuinum inter viros sanctos aut illustres ordinis nostri non numeravit; recensuit Arnoldus Wion, ob eam scilicet causam, quod eum in Sithiensi monasterio coli rescivit. Consulti hac de re Bertiniani cœnobitæ, id responsi nuper reddiderunt, nullam sibi videri causam cur sanctus Folcuinus monachis nostris accenseatur, cum nullum ejus monachatus vestigium in vetustis auctoribus, archivis aut mss. appareat.

3. Pluribus conciliis interfuit vir sanctus. Ebonis Remensis episcopi restitutioni anno 840, Parisiensi concilio anno 846, Carisiacensi biennio post, in Suessionensi nominatus anno 853, quo anno inter missos Caroli Calvi numeratur in ejus capitulari. Hincmarus Remorum pontifex epistolam teste Frodoardo in *Historiæ lib. III, cap. 20*, scripsit « Folcuino Morinensi pro quodam presbytero ipsius ordinato, qui clamabat injuriam se pati ab Immone præsule (*Norionagensi*); petitque simul reliquias.